

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 23. Quibus medijs mortificanda sit inordinatio gustus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

bitū quidem externo quasi serui Deo
sed verè filij perditionis. Hæc Basilii

CAPVT. XXIII.

*Quibus medijs mortificanda
inordinatio gu-
stus.*

MEDIA, quibus seruus Dei
debet ad mortificandam
suum gustus, hæc sunt. Vt
mensam adit cibum sumpturus,
ad Deum attollat, imbecillitatem
suam coram Domino fateatur, et
mo dicens, Domine in me virtus
la est vincendi immoderationem
stus; large te mihi illam, ut serui-
lum vincere, tuæq; voluntati sub-
te possim. Tum considerando licet
habere cibo ad vitam sustentandam
& Deo seruiendum, illum que sine
cibo Deum præstituisse, voluntatem
inclinat ad appetendum cibum
huc finē, vel aliū honestū, & sanctū,
non propter aliū. Deinde toto me-
pore mentē occupet in pia aliqua
templatione, semper imperando
& mentem crebro ad Deū attollens.
Aliud medium est, non satis

DE MORTIF. VOLVNT. 473

inque quaque appetitui, subministrā
do illi, quæcunque voluerit, sed relin-
quendo potius cum aliquatula fame,
legentique tenēdo, quam dedimus de
ciborum quantitate, ac discretione,
de qua dicemus. Hoc medio fatetur S.
Augustinus, se cupiditatem gulæ re-
tenuisse, partem nēpē aliquam ei adi-
mendo, quam aff. Crabat. PALLADIVS
scribit de S. Isidoro sacerdote, eum nū-
quam saturū ē mensa surrexisse, & ta-
men tantum cibi sumpsisse, quātum
ad vitam & sanitatem factam tectam
teneadam sufficeret, nec singularem
aliquam abstinentiā in eo obseruatā.
At vō mediū mirabile ad expug-
nandū appetitum est, semper, vel certē
sepenumerō propter Christum parte
aliqua cibi lautiorē se priuare, etiā si exi-
gua sit ac si liberē potest eam alteri e-
largiri, relinquere eā Christo in paupe-
ribus. S. Vincētius hoc documentū dū
tradit, si, inquit, Dominus voluntatē
efficacē dederit abstinendi à parte ali-
qua cibo ū, qua maximē oblectabare,
mirabilē certē abstinentiam facies, Deo
preparā, & hominibus incognitā. Quo-
rum abstinentia vel mortificatio no-

*Lib. 10. c. 100
fess. 6. 30
in hist.
Laus.*

*In vita
Spir. c. 13*

Ar

stra ab oculis hominū remotior est,
hoc præstātor est, nā & exercitum
gis humilitas, & vanæ gloriæ peni-
lum euitatur, ac meritum augetur.
enim alijs mensæ assidentibus non
deatur ieiunare, tamen actum caritatis
maioris meriti, quàm si re vera ieiun-
ret, & idē vocatur mirabilis abstin-
tia. Hoc medium sæpè à Sanctis vici-
patum est, eiusque beneficio perfectæ
victoriam contra gulæ vitium præce-
runt. S. SABA Abbas, licet conuer-
nis suæ initio magnum studium
neret in acquirendis virtutibus con-
nibus, mortificandisque inordinatis
cupiditatibus, præcipuam tamen
suis in refræanda gula. Cum aliquo
dō hortum ingressus pulcherrimum
pomum vidisset, manuque cupiditate
te victus, apprehēdisset, mox colligens
se, aduertit temptationem esse dæmoni-
nis ad edendum instigantis extra rem
pus & necessitatem: itaque in terram
abiecit, & apud animum suum con-
stituit nihil ex eo degustare. Qua mor-
tificatione sui, tantam à Deo naturam
est gratiam, vt deinceps summus factus
rit cultor abstinentiæ.

S. Wol-

DE MORTIF. VOLUNT. 479

S. WOLSTANVS Episcopus die quo *Syrus in-*
dam post sacrum Missæ peractum de *Latuar.*
ltes:ens in loco abdito odorem car-
nis, quæ pro ipso affabatur, percer-
pauit: & quoniam cogitatio indementi-
oborta, ad eam comedendam appeti-
tum illiciens, non sinebat eum oratio-
ni attentius vacare, proposuit nihil ne-
que tunc, neque in posterum vitæ tē-
pus de carne delibare, sicut & fecit.
Quo medio mirificè adiutus est, non
solum ad sanctissimam vitam ducen-
tā, sed etiam felicissimam mortem,
multis miraculis illustrem, obcundā.
Cenè Deus, vt animaret seruos suos
ad hoc mortificationis genus ample-
ctendum, voluit illud nonūquam ho-
norari miraculis.

S. RVBERTVS Abbas cum totam *Syrus in-*
Quadragesimam solo pane & aqua cō- *Latuar.*
tentus transegisset, sub Paschæ festum
desiderio teneri cepit vescendi pane
alienaceo, sed cum eo ad mensam al-
lato vir Dei animaduertit se pauxil-
ium concupiscentiæ indulgisse, vehe-
menter expauit, & rigidus in seipso
vindex gustare inde noluit, sed paupe-
ribus ad monasterij fores dari iussit.

Eras.

Erat ibi tum iuuenis quidam spem
 da facie, qui cum vna cum scutella
 cepit, & mox euangit, ita tamen
 loquentibus illis de scutella ablati
 bito ea in mensam desiderat. E
 nim angelus Domini à caelo n
 qui elemosynam viri Dei accep
 rat.

Hoc medium tam gratum
 maximè vsurpandum est ab i
 plus æquo, postquam seruitio d
 se addixerunt, cupiditati com
 satisfecerunt, vt hoc exercitio pa
 tim ad mediocritatem temperat
 sentaneam reducantur: quod
 fiet, si aliquot diebus pauxillum
 de victu consueto subtrahant, ac
 sum postquam illud amplius ne
 stum non fuerit, paulò plus ad
 donec non plus sumatur, quam ad
 stentationem vitæ opus videatur.
 S. Dorotheus fecit cum suo discip
 lo, nomine Dositheo, qui fuerat
 primarij filius, laudè educatus, &
 les, ac ex seculi milite factus
 Christi & religionis. Huius in
 curam susceperat Sanctus Dorotheus
 & suam eum in omnium virtutum
 fr

*In eius vi
 ta.*

DE MORTIF. VOLVNT. 477

frangendarumque animi cupidita-
tum campo exercere vellent, initium
fecit à vitio gulæ. ac primùm quidem
potestatem illi fecit, comedendi quan-
tum vellent, deinde verò paululum il-
lud cõsuetæ portione ademit, hoc est,
duodecim partibus vnam, & rogabat,
cum sentiret famem: numquæ ille res-
pondisset se exiguam sentire, iussit eum
quot dies cum eadem portione con-
tinuare, donec fateretur nullam se am-
plius famem experiri. Dein cepit ex
duodecim partibus statæ portionis
subtrahere binas, donec ad moderatio-
nem ventum est legibus temperantiæ
consentientem. Ad hoc medium reuo-
candum est, & illud: vt qui semel ci-
bum sumpserit iuxta temperantiæ le-
ges, non repetat cibum extra tem-
pus, licet exiguum; nam, vt no-
tauit S. BASILIUS extra stata tempora
comedere manifeste gulæ iudiciũ est.
MONET quoque S. Vincentius Ferre-
rus, dum mensæ accumbitur, cætera
quoque corporis membra esse morti-
ficanda, modeste ea cõponendo. nempe,
vt non brachijs, sed manibus tantũ me-
nsæ incubatur, ne pes alter alteri impo-
natur.

Loco cibo.

478 II. PARS TRACTATVS

natur, ne oculi in comedentes carnes
conijciantur, ne æquò festinantibus
sumatur, ne diu hæreatur in mes-
sa, vt modestia denique ea vsurpet,
quæ animæ quieti & sanitati respo-
deat.

ALIVD medium ad cohibendum
gustus appetitum est, ante cibi sum-
ptionem sedulo perpendere, quæ ma-
gis cibis necessarius desit, & primis
quàm multi nunc ardeant in flammis
inferni minoris noxæ rei, quàm
vt sunt innumeri infidelium liberos
ætate tenera defuncti, qui fides hanc
ne destituti ob pauca lethalia peccata
postquam ratione vti cæpère, contra
legem naturalem commissa reuer-
parabili famis & sitis cruciati respu-
tur. Deinde expendat, quàm multi
sint mancipia in mundo, quos me-
dici & inopes, quibus ne quidem pa-
nis ad vescendum suppetit, & tamen
fortè Deo sunt cariore, quàm ipsi. Hæc
consideratio dici non potest quantum
valeat ad refrenandum appetitum.
Cum Dario Regi inimicos fugantibus
magnaque siti laboranti aqua non
suppeteret, milites eius aliquantulum
putredine

DE MORTIF. VOLVNT. 479

putridæ aquæ & occisorum sanguine
tinctæ obtrunc. tum ille, cui prius ex-
quisitissima vina fastidiebant, confes-
sus est nullum præstantiorem vnquã
potum sibi potestũ esse. Vt ergo in-
opia cibi vei potus facit, vt etiam vilis-
simus cibus videatur pretiosus, sic vi-
ua consideratio inopiæ alienæ facit,
vt modicus cibus apparere possit sapi-
dissimus.

HÆC media omnia, si diuina fa-
uente gratia, seruus Dei vsurpare inci-
piat, & propter Deum, sensus illece-
bris vltrò se priuare; nihil dubitan-
dum est, clementissimum Dominum
tantum solati gustusque spiritualis il-
li in precibus refusurum, alij que bo-
norum operum exercitijs, vt magnã
queque in hoc genere mortificatio-
nis experturus sit facilitatem, & postò
in eodem sit studio magnos progres-
sus facturus, ac denique omnes conso-
lationes spirituales, vt verè præferen-
tias sunt, omnibus carnalibus oblecta-
tionibus antelatus, donec ad ineffa-
bilis vitæ æternæ gaudia peruenia-
tur.

S. Vincent.
L. cit.

Y

CAPVT